

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnej **J. L.**, bývajúcej v J., **o vymoženie 466,84 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp.zn. 4 Er 12/2007, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 17. septembra 2014 sp.zn. 15 CoE 25/2014, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením zo 17. júna 2014 č.k. 4 Er 12/2007-79 s poukazom na § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku a § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní zastavil exekúciu vedenú na základe rozhodcovského rozsudku bližšie označeného v odôvodnení jeho uznesenia, oprávnenej a povinnej náhradu trov konania nepriznal, oprávnenej uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Radovanovi Ferencovi trovy exekúcie vo výške 20,95 eur v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia s tým, že o trovách súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého rozhodne samostatným uznesením. V odôvodnení rozhodnutia týkajúceho sa zastavenia exekúcie súd uviedol, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Mal za to, že uvedená doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách neplatná. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok, ktorý preto nie je spôsobilým exekučným titulom.

Krajský súd v Prešove uznesením zo 17. septembra 2014 sp.zn. 15 CoE 25/2014 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil, keď sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.), návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. zamietol a náhradu

trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že dojednaná rozhodcovská doložka predstavuje neprijateľnú podmienku, a preto je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok, ktorý preto nie je spôsobilým exekučným titulom. Správne preto rozhodol súd prvého stupňa, keď za tejto situácie exekúciu zastavil. Návrhy na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p.) ako neopodstatnené zamietol.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu v potvrdzujúcom výroku napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.) pre prípad, že na strane povinného vystupoval vedľajší účastník 3. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 4. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), 5. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 6. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), 7. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolačný súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. októbra 2015

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová